

Zaterdag 01/08/1914 - Enige editie

Brussel, 31 Juli. De directie der Duitse spoorwegen heeft het Belgische spoorwegbestuur officieel kennis gegeven, dat alle internationale treinen naar Duitsland vervallen.

Brussel, 31 juli. Het blad Patriote meldt, dat een Engels kruisereskader voor anker ligt bij Oostende.

Brussel, 31 juli. De Belgische regering heeft tot mobilisatie besloten.

Brussel, 31 juli. In een ministerraad is vanmiddag tot mobilisatie besloten naar het voorbeeld van Duitsland, Frankrijk en Nederland. De lichten van 1902 tot 1909 zijn opgeroepen. Worden de klassen van 1901 en van 1900 eveneens opgeroepen, dan zijn wij geheel op oorlogsvoet ingericht. Reeds worden troepen naar de grenzen gestuurd. Het lijkt geen twijfel of de Kamers zullen door de koning binnen weinig tijd bijeengeropen worden.

Brussel, 31 juli. Het gerucht wil, dat het departement van binnenlandse zaken de mobiliteit van de burgerwacht voorbereidt.

Brussel, 31 juli. De vrees voor depreciatie van het bankpapier is enigszins afgenomen door het nieuws dat de Nationale Bank voor twintig miljoen goud munten laat. Hoe voorbarig de vrees voor verlies echter geweest is, bewijst het feit dat dezelfde bank gisteren voor drie en een half miljoen biljetten tegen zilver heeft uitgewisseld. Deze omzetting zal de handel vermoedelijk vergemakkelijken, immers bij kleinhandelaars weigert men bepaald papieren geld. Zelfs op de post wil men geen uitwisseling meer aanvaarden en aan de loketten van de spoorweg eist men gereed geld daar het publiek zoveel mogelijk papier van de hand wil doen.

In het leger heerst onder de opgeroepen lichten opgewektheid, talrijke jongelieden hebben zich als vrijwilligers aangemeld. Men weet dat in geval van mobilisatie de vrijwilligers voor de duur van een jaar mogen worden aangeworven. Aan de grens heet alles rustig te zijn. Te Verviers is echter de burgerwacht opgeroepen.

In de ministerraad die heden onder voorzitterschap van de koning werd gehouden, is besloten niet verder te mobiliseren en de Kamer niet samen te roepen. Het leger wordt echter vlijtig op versterkte vredesvoet ingericht. De nodige reserve-officieren zijn binnengeroepen, zodat de gesplitste eenheden behoorlijk bevel hebben gekregen. De ontbonden regimentsscholen leveren honderden onderofficieren. Ook de militaire school zal binnenkort ontbonden worden. Voor de vervoerdienst is gezorgd zodat alles voor de algemene mobilisatie, die echter nog niet is beslist, gereed kan geacht worden. Vier zonen van een grote adellijke familie hebben zich voor de dienst aangemeld.

De maatschappij der Brusselse tramwegen biedt haar paarden aan en talrijke particulieren verklaren zich bereid hun automobielen te lenen. Voor de ambulancedienst zijn talrijke aanbiedingen. Een aannemer van openbare werken te Blankenberge schenkt ten behoeve van de regering een half miljoen in klinkende munt.

Moest tot algehele mobilisatie worden overgegaan dan zou België over twee honderd vijf en twintig duizend man kunnen beschikken.

Brussel, 31 juli. Het Internationaal Vredesbureau heeft een beroep tot verzoeningsgezindheid gedaan op de Paus, de Keizers van Rusland en Duitsland, de koning van Italië, president Wilson, president Poincaré, de prins van Monaco, minister Viviani, de ministers van buitenlandse zaken van België, Zwitserland, Nederland, Spanje, Portugal, Denemarken, Zweden, Noorwegen en Luxemburg.

Brussel, 31 juli. De vertegenwoordigers van vijf en dertig verenigingen voor de vrede hebben heden zitting gehouden. Senator Lafontaine, met de Nobelprijs begiftigd, zat de vergadering voor en zegde ongeveer: "Nooit hebben de pacifisten zich in even hachelijke omstandigheden verenigd. Hun optreden zal sommigen zelfs enigszins belachelijk voorkomen, nu gans Europa misschien zich wapenen gaat. Bevelen zijn echter nog niet gegeven; het conflict blijft vooralsnog beperkt en nog bestaat de hoop op een oplossing die de algemene vrede niet in het gedrang brengt. Ik zal hen die schuld dragen aan de tegenwoordige toestand niet schandvlekken, wij hebben beters te doen. Engeland en Frankrijk beijveren zich Rusland van de noodlottige stap te weerhouden. Misschien zijn Duitsland en Italië tegenover de vrede minder plichtbewust, maar wij zijn hier juist vergaderd om aan te dringen dat zij het voorstel van sir Edward Grey zullen bijtreden. In de gegeven omstandigheden zijn het de grote mogendheden niet alleen die in de toestanden betrokken zijn, de kleine landen zijn misschien de meest getroffene. Zij hebben trouwens dezelfde rechten in de conferentie der staten die tot plicht heeft een vreedzame oplossing voor te stellen en te bewerken. Alle gemeentebesturen moesten het voorbeeld volgen van Amsterdam en Brussel. Evenals de proletariërs van heel de wereld moesten zij de stem verheffen ten voordele van de vrede. Laat ook alle kunstenaars en geleerden tegen de oorlog optreden en het is onmogelijk dat de oproep van de besten aller naties zonder gevolg zou blijven. Reeds zijn de treurige gevolgen van de tegenwoordige oorlog duidelijk. Enkele mannen, dragers van decoraties en adellijke namen, bewerken de ondergang van nijverheid en handel omdat het hun belijft een oorlog te verklaren, waar de wil van het volk zorgvuldig buiten gehouden wordt. In deze 20e eeuw zien wij gebeuren dat een dozijn enkelingen over het lot van vierhonderd miljoen menselijke wezens beschikken. Wat erger is: slechts in Engeland heeft het parlement zijn woord, de andere Kamers zijn met vakantie en haast

nergens vragen zij gehoord te worden. Dit mag niet blijven duren, de vertegenwoordigers van de volkeren moeten spreken, de pers moet evenveel belang aan manifestaties voor de vrede als aan de beschrijving van de gebeurtenissen van de oorlog hechten. De plicht der bladen is ons te helpen waar wij de wereld willen verlossen van de oorlog”.

Aldus senator Lafontaine. Na hem wordt van Hollandse en Franse zijde voorgesteld manifesten tegen de oorlog te verspreiden. Er diende aan herinnerd te worden, zeggen de heren Arnoud en Moch (Frankrijk) dat in Den Haag een Hof van Arbitrage bestaat en vier en veertig naties vredelievende overeenkomsten hebben getekend.

Prof Ruysen (Frankrijk) stelt daarna vast dat het hier niet alleen om de strijd tussen pargermanisme en panslavisme gaat. Het Europees evenwicht is gebroken en dit niet alleen door deze oorlog. De pers, de intellectuelen in de eerste plaats, de Paus, de consistoria der hervormde kerken en de vrijmetselarij kunnen er toe bijdragen weer de vrede te doen heersen.

De heer Quidde (Duitsland) erkent dat Oostenrijk redenen had om aan Servië rekenschap te vragen. Dit is althans de openbare mening in Duitsland. Dit brengt echter niet mee dat aan Duitsland enige medeplichtigheid kan aangewreven worden. Wij zijn in den beginne met Oostenrijk meegegaan; thans zijn wij koelbloediger geworden en de waanzin van de oorlog kan ons niet meer meester zijn. Doller nog dan een Frans-Duitse zou een Europese oorlog zijn. Wij moeten die vermijden.

Uit Parijs brengt de heer Le Foyer een motie. In deze heet het, dat vooral op de regeringen, de openbare mening en de Paus pressie dient uitgeoefend. Men had gehoopt dat van de Entente een weldadige invloed ten voordele van de vrede zou uitgaan. De

bliksemsnelle omstandigheden hebben het tegendeel bewezen. Laat het Duitse volk invloed uitoefenen op zijn regering, dat zij Oostenrijk tot kalmte aanzette, laat men aan de Franse regering weten dat men voor het Sandjak niet vechten wil, wanneer men sedert zo lange tijd zonder verzet de wonde van Elzas-Lotharingen in de zijde draagt.

De heer van Peborgh, senator voor Antwerpen, dringt aan dat alle gemeentebesturen zouden handelen als die van Amsterdam en Brussel.

Van Engelse zijde wordt voorgesteld lange telegrammen aan de staatshoofden en gelukwensen aan Sir Edward Grey te sturen en graaf Berchtold eraan te herinneren dat hij het erevoorzitterschap van het vredescongres te Wenen aanvaard had. Ook diende een oproep aan de voorzitter der Verenigde Staten van Amerika gestuurd.

Mevr. Adania (Italië) roept de tussenkoms van de vrouwen aller landen in en mevr. De Jong van Beek en Donck spreekt in dezelfde zin. Zij wijst er op dat Servië heel het geval heeft willen onderwerpen aan het Hof van Arbitrage.

Nadat de heer Maed (Amerika) nogmaals heeft aangedrongen op het zenden van telegrammen aan de Duitse Keizer en aan de Tsaar en de heer De Neuville (Duitsland) tegen de oorlog heeft geprotesteerd in naam van het godsdienstgevoel aller volkeren, geeft de heer Armand lezing van het telegram dat zal gezonden worden aan kleine landen als België, Spanje, Portugal, Zwitserland, Nederland, Zweden en Noorwegen om tussenkoms te vragen. Eenzelfde verzoek zal aan president Wilson worden gericht.